

Can Miquel de les Planes

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carretera de Gelida a Sant Llorenç d'Hortons, es pren un trencall a l'esquerra, pròxim a la Ferreria.
Alçada: 150

Coordenades:

Latitud: 41.443044056653
Longitud: 1.8293684720993
UTM Est (X): 402210
UTM Nord (Y): 4588602

Classificació

Número de fitxa 08091 - 245
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII - XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immobile / 8367-I
Sòl de Protecció Especial de la Vinya (Pla territorial Metropolità de Barcelona, Pla Director Territorial de l'Alt Penedès)
Àrees de connexió natural (POUM) Número de fitxa del Catàleg de Patrimoni del POUM E2- 07
dv., 05/06/2015 - 12:00
Data aprovació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2688
Número inventari
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu

Titularitat Privada
Titular: 001300200DF08G0001MW
Fitxes associades:
[Rellotge de Sol de can Miquel de les Planes](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dg., 26/05/2024 - 00:21

Descripció

L'estructura original del cos principal de la masia és de planta rectangular malgrat que juntament amb la resta de coberts annexos han acabat establint un espai central, assimilable a un era al voltant d'un clos tancat per un gran portal amb teula a doble vessant.

Segons l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic, disposa d'un únic cos afegit a finals del segle passat, també de forma rectangular. Ambdues seccions estan cobertes per teulades a dos vessants i l'edificació consta d'una planta baixa i un pis. La façana mostra a la planta baixa un doble arc embellit per un guardapols fet amb maó pla que segueix el perfil dels arcs, sent el de la porta principal fet amb grans dovelles de pedra. Sobre aquest arc, una gran finestra d'ampit brancal i llinda de pedra en què figura inscrita la data "1618" gravada sobre la llinda de la finestra central.

La resta de finestres quadrangulars del pis també disposen d'ampit de pedra, però si els brancals o la llinda ho són, han quedat tapats per l'arrebossat de la façana. L'altre element a destacar de la façana és el rellotge de sol, així com el pati que proporciona un espai privat i protegit. L'entrada principal està marcada per un portal dovellat que afegeix un element arquitectònic distintiu al cos de la casa. La façana posterior disposa de tres balcons amb barana de forja i sortida rectangular sense més elements destacables.

Al costat de la façana de la porta principal hi ha adossat un cos, possiblement del segle XIX. És de planta rectangular amb coberta a doble vessant. Destaca el balcó amb barana de forja i una cornisa que embelleix i separa la planta baixa del pis. Aquest cos es remata orientat al sud amb una elegant galeria d'arcs rebaixats feta de maó i terrat fet amb barana de forja i maó pla.

La resta de coberts del pati són interessants perquè mantenen l'harmonia conjunta del cos, i la combinació de materials de fusta, maó i ferro, si bé hi ha algun cobert més malmès que altres, i s'ha substituït les bigues habituals de fusta per bigues noves de formigó.

Història

L'historiador local Ramon Rovira ha estudiat a fons la història de la masia, identificant la seva documentació més antiga, que data de mitjan segle XVI. A partir de la genealogia de les famílies que havien estat propietàries del mas, Rovira ha reconstruït la història del lloc. La història de la masia es remunta a l'any 1513, quan Joan Mitjans, fill de Joan i d'Eulàlia, reconeix la propietat i diverses peces de terra. El llinatge de la família continua amb la pubilla Joana Mitjans i Pasqual, que contrau matrimoni al voltant de 1568 amb Andreu Ros. D'aquest enllaç neix una altra pubilla, Magdalena Ros i Mitjans, que formalitza capítols matrimonials l'any 1582 amb Joan Miquel de la Llena i Sàbat del Puig. La successió segueix amb Joan Miquel de les Planes i Ros, germà de Jaume Miquel i Ros, nascut a Gelida el 1607 i mort el 1667. Jaume es casa l'any 1634 amb Paula Daví i Esturgó, de Sant Feliu de Codines, i més tard és conegut com el *batlle vell*.

La darrera representant dels Miquel, Maria Miquel de les Planes i Soler, es casa al voltant de 1723 amb Francesc Fontanals i Parellada, de Vilobí del Penedès. La successió de la propietat continua amb la seva filla, Maria Fontanals i Marcé, que mor l'any 1988, mantenint el cognom Fontanals fins al final. Posteriorment, la propietat passa a la família Parera, originaris de Sant Sadurní d'Anoia, que inicialment foren masovers i més tard es converteixen en propietaris.

Per altra banda, segons Andreu Guiu l'exèrcit franquista va batre amb morters el poble de Gelida des de la posició que havien pres a can Miquel de les Planes, abans d'entrar a la població, el 23 de gener de 1939.

Bibliografia

CARAFÍ, Enric (2002). "Clarors i ombres en el patrimoni dels Gelidencs". Programa Festa Major 2002, pp. 113-116.

CARAFÍ, Mercè (1998). *L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965*. Efadós Editorial.

GUIU Andreu (1990). "Gelida després de la Guerra". Programa Festa Major 2005. pp. 106-111.

MOSEGUÍ, Jaume (2024). Catàleg de Masies i cases rurals; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Gelida. AJUNTAMENT DE GELIDA. 2024.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). *Gelida. Retrats d'un temps*. Andana Edicions.

ROVIRA, Ramon (1998). "Alguns cognoms de Gelida". Programa Festa Major 1998. pp. 31-35.

ROVIRA, Ramon (2005). "Aproximacions i precisions sobre els remences a la Baronia de Gelida". Programa Festa Major 2005. pp. 118-120.

Enllaços d'interès:

[Can Miquel de les Planes - Gelida.org](http://CanMiqueldelesPlanes-Gelida.org)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Programa de Festa Major 2005](#)

